

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.1

Πρόβλημα

- Δίνεται το Πολυώνυμο :

$$P(x) = p_0x^n + p_1x^{n-1} + \dots + p_{n-1}x + p_n$$

- Να γίνει πρόγραμμα C το οποίο να υπολογίζει τους συντελεστές του πηλίκου και το Υπόλοιπο της Διάρθρωσης του Πολυωνύμου $P(x)$ δια του Μονώνυμου :

$$x - \xi$$

με τη βοήθεια του σχήματος του Horner.

Αλγόριθμος main()

- Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
- Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
- Διαβάζουμε** το ξ .
- Υπολογίζουμε** τις τιμές του πηλίκου $Q(x)$ στον πίνακα q , σύμφωνα με το σχήμα του Horner :

$$a) q_0 = p_0$$

b) Για τους συντελεστές $q_i, i=1,2,\dots,n$:

$$q_i = p_i + q_{i-1} * \xi$$

- Εμφανίζουμε** τις τιμές των συντελεστών q_0, q_1, \dots, q_{n-1}
- Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διάρθρωσης (συντελεστής q_n).

3.1 Αριθμητικές Σταθερές

- Η δήλωση του πλήθους των στοιχείων των πινάκων p και q στο προηγούμενο πρόγραμμα μπορεί να γίνει με την εντολή :

```
#define n 3
```

Παρατηρήσεις

- ♦ Οι Σταθερές μπορούν να δηλωθούν στη αρχή του προγράμματος πριν τη συνάρτηση `main()` με την εντολή `#define` και προηγούνται των δηλώσεων των μεταβλητών ή με την εντολή `const` στην αρχή ή στο τμήμα δηλώσεων μεταβλητών. Π.χ.

```
const int n = 3;
```

- ♦ Οι Αριθμητικές Σταθερές στη C μπορεί να είναι Ακέραιες ή Πραγματικές και δεν αλλάζουν τιμή κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

3.2 Δήλωση Μονοδιάστατων Πινάκων

- Η δήλωση γενικά ενός πίνακα p n θέσεων για πραγματικούς αριθμούς γίνεται με την εντολή :

```
float p[n];
```

με στοιχεία $p[0], p[1], \dots, p[n-1]$.

Παρατηρήσεις

- Η δήλωση του πλήθους των στοιχείων του πίνακα μπορεί να γίνει με τη δήλωση σταθεράς. Έτσι, θα είχαμε το ίδιο αποτέλεσμα με τις εντολές :

```
#define n 3  
float p[n];
```

3.3 Διάβασμα Στοιχείων ενός Μονοδιάστατου Πίνακα

- Με την ομάδα εντολών :

```
for ( i = 0; i<=n; i++ )
{
printf("Dose timh gia to p[%d ] : ",i);
scanf ("%f", &p[i]);
}
```

διαβάζουμε $n + 1 = 4$ πραγματικούς αριθμούς απ' το πληκτρολόγιο χωρίς `format` (**έναν αριθμό σε κάθε γραμμή**) και τους αποθηκεύουμε στον πίνακα των συντελεστών `p`.

Παρατήρηση

- Αν θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε το πρόγραμμα για συγκεκριμένο πολυώνυμο, π.χ. το $p(x) = x^3 - 4x$, θα μπορούσαμε να δώσουμε τις τιμές των στοιχείων του πίνακα `p` στην εντολή δήλωσης του πίνακα :

```
float ksi,q[n+1];
float p[n+1] = {1,0,-4,0};
```

3.4 Εμφάνιση η Στοιχείων Μονοδιάστατου Πίνακα

- Με την ομάδα εντολών :

```
for ( i = 0; i<=n; i++ )
{
printf("p[%d] = %f\n",i, p[i]);
}
```

εμφανίζουμε στην οθόνη $n + 1 = 4$ πραγματικούς αριθμούς (τα στοιχεία του πίνακα των συντελεστών `p` και τον αντίστοιχο δείκτη) χωρίς `format`.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.2

- Να τροποποιηθεί η Άσκηση 3.1, ώστε ο Βαθμός του Πολυωνύμου να δίνεται απ' το πληκτρολόγιο.

Αλγόριθμος main()

1. **Διαβάζουμε** το Βαθμό του Πολυωνύμου n .
2. **Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
3. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
4. **Διαβάζουμε** το ξ .
5. **Υπολογίζουμε** τις τιμές του πηλίκου $Q(x)$ στον πίνακα q , σύμφωνα με το σχήμα του Horner :
 - a) $q_0 = p_0$
 - b) **Για** τους συντελεστές $q_i, i=1,2,\dots,n$:
$$q_i = p_i + q_{i-1} * \xi$$
6. **Εμφανίζουμε** τις τιμές των συντελεστών q_0, q_1, \dots, q_{n-1}
7. **Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διαίρεσης (συντελεστής $q_n = P(\xi)$).

3.5 Πέρασμα Πινάκων σαν Παραμέτρων σε functions

- Αν θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε μια `function` που θα καλείται από το πρόγραμμα `main()` να υλοποιήσει το Βήμα 5 θα έπρεπε να περάσουμε τον **πίνακα** p σαν **παράμετρο**. Για το πέρασμα Πινάκων σαν παραμέτρων ισχύουν τα παρακάτω :
 - ◆ Οι Πίνακες - Παράμετροι θα πρέπει να δηλωθούν στο κυρίως Πρόγραμμα.
 - ◆ Ο Πίνακας περνάει σαν παράμετρος με το **όνομά** του και αγκύλες.
 - ◆ Ο Πίνακας περνάει **με αναφορά** (`by reference`), οπότε, αν αλλάξει το περιεχόμενό του επιστρέφει τις νέες τιμές.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.3

- Να τροποποιηθεί η Άσκηση 3.2, ώστε ο Υπολογισμός του Υπολοίπου q_n να γίνεται με τη χρήση της συνάρτησης – function `Horner1()`, η κλήση της οποίας θα επιστρέφει το υπόλοιπο της διαίρεσης $P(x)/(x-\xi)$ και στην οποία θα εμφανίζουμε τους συντελεστές του πηλίκου .

Αλγόριθμος `main()`

1. **Διαβάζουμε** το Βαθμό του Πολυωνύμου n .
2. **Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
3. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
4. **Διαβάζουμε** το ξ .
5. **Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διαίρεσης $P(x)/(x-\xi)$ με την κλήση της συνάρτησης `Horner1(n, p, ksi)` .

Αλγόριθμος `function Horner1()`

- 1) **Υπολογίζουμε** τις τιμές του πηλίκου $Q(x)$ στον πίνακα q , σύμφωνα με το σχήμα του Horner :
 - a) $q_0 = p_0$
 - b) **Για** τους συντελεστές $q_i, i = 1, 2, \dots, n$:
$$q_i = p_i + q_{i-1} * \xi$$
- 2) **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του πηλίκου q_0, q_1, \dots, q_{n-1}
- 3) **Επιστρέφουμε το Υπόλοιπο** $q_n = P(\xi)$.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.4

- Να τροποποιηθεί η Άσκηση 3.3, ώστε ο Υπολογισμός του Υπολοίπου q_n να γίνεται με τη χρήση της συνάρτησης – function `Horner2()`, η κλήση της οποίας θα επιστρέφει **όλες τις τιμές του πίνακα q** , ο οποίος πρέπει να περάσει σαν **παράμετρος**, έτσι ώστε να εμφανίσουμε τους συντελεστές του πηλίκου στη `main()`.

Αλγόριθμος `main()`

- 1) **Διαβάζουμε** το Βαθμό του Πολυωνύμου n .
- 2) **Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
- 3) **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
- 4) **Διαβάζουμε** το ξ .
- 5) **Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διαίρεσης $P(x)/(x-\xi)$ με την κλήση της συνάρτησης **`Horner2(n, p, q, ksi)`**.
- 6) **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του πηλίκου q_0, q_1, \dots, q_{n-1} .

Αλγόριθμος `function Horner2()`

- 1) **Υπολογίζουμε** τις τιμές του πηλίκου $Q(x)$ στον πίνακα q , σύμφωνα με το σχήμα του Horner :
 - a) $q_0 = p_0$
 - b) **Για** τους συντελεστές $q_i, i = 1, 2, \dots, n$:
$$q_i = p_i + q_{i-1} * \xi$$
- 2) **Επιστρέφουμε το Υπόλοιπο** $q_n = P(\xi)$.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.5

- Να τροποποιηθεί η Άσκηση 3.4, ώστε ο Υπολογισμός του Υπολοίπου a_n να γίνεται με τη χρήση της συνάρτησης – function `Horner2`, η κλήση της οποίας θα επιστρέφει **όλες τις τιμές του πίνακα** q , ο οποίος πρέπει να περάσει σαν παράμετρος, έτσι ώστε να ξανακαλέσουμε τη συνάρτηση για τον υπολογισμό και της **πρώτης παραγώγου**.

Αλγόριθμος `main()`

1. **Διαβάζουμε** το Βαθμό του Πολυωνύμου n .
2. **Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
3. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
4. **Διαβάζουμε** το ξ .
5. **Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διαίρεσης $P(x)/(x-\xi)$ με την κλήση της συνάρτησης **`Horner2(n, p, q, ksi)`**
6. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του πηλίκου q_0, q_1, \dots, q_{n-1}
7. **Εμφανίζουμε** την τιμή του υπολοίπου της διαίρεσης $Q(x)/(x-\xi)$ με την κλήση της συνάρτησης **`Horner2(n-1, q, r, ksi)`**
8. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του νέου πηλίκου r_0, r_1, \dots, r_{n-2} .

Αλγόριθμος `function Horner2(n, p, q, ksi)`

- 1) **Υπολογίζουμε** τις τιμές του πηλίκου $Q(x)$ στον πίνακα q , σύμφωνα με το σχήμα του `Horner` :

a) $q_0 = p_0$

- b) Για τους συντελεστές $q_i, i = 1, 2, \dots, n$:

$$q_i = p_i + q_{i-1} * \xi$$

- 2) **Επιστρέφουμε το Υπόλοιπο** (q_n)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.6

Πρόβλημα

- Να γίνει πρόγραμμα C, το οποίο να προσομοιώνει τη συνάρτηση `sqrt (num)` για τον υπολογισμό της τετραγωνικής ρίζας ενός αριθμού `num`, λύνοντας την εξίσωση $x = \sqrt{\text{num}} \Rightarrow x^2 = \text{num} \Rightarrow f(x, \text{num}) = x^2 - \text{num} = 0$. Η εξίσωση θα δηλώνεται με την εντολή `#define`, ενώ ο υπολογισμός της τετραγωνικής ρίζας θα γίνεται με τη βοήθεια της μεθόδου `Newton-Raphson`.

Αλγόριθμος `main()`

1. Διαβάζουμε τον αριθμό `num`.
2. Δίνουμε αρχική τιμή στο `x` και στο `oldx`.
3. Εμφανίζουμε την τιμή του `num`, του `x` και του `sqrt (num)`
4. Για Όσο ($|x - \text{oldx}| > 10^{-15}$)

Αποθηκεύουμε το `x` στο `oldx`

Υπολογίζουμε το νέο `x` σύμφωνα με τη μέθοδο `Newton-Raphson`

$$x = x - \frac{f(x)}{f'(x)}$$

Εμφανίζουμε την τιμή του `num`, του `x` και του `sqrt (num)`

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.7

- Να τροποποιηθεί η Άσκηση 3.6, ώστε ο υπολογισμός της τετραγωνικής ρίζας ενός αριθμού `num` να γίνεται με την κλήση της συνάρτησης `mysqrt (num)` .

Αλγόριθμος `main()`

1. Διαβάζουμε τον αριθμό `num`.
2. Εμφανίζουμε την τιμή του `num`, του `mysqrt (num)` και του `sqrt (num)`

Αλγόριθμος `function mysqrt (num)`

1. Δίνουμε αρχική τιμή στο `x` και στο `oldx`.
2. Για Όσο $(|x - oldx| > 10^{-15})$

Αποθηκεύουμε το `x` στο `oldx`

Υπολογίζουμε το νέο `x` σύμφωνα με τη μέθοδο Newton-Raphson

$$x = x - \frac{f(x)}{f'(x)}$$

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.8

- Να γίνει πρόγραμμα C, το οποίο να βρίσκει **όλες τις ρίζες** μιας εξίσωσης που περιέχονται στο διάστημα $[a, b]$ με τη βοήθεια της μεθόδου Newton-Raphson. Το διάστημα $[a, b]$ θα χωρίζεται με το βήμα h στα υποδιαστήματα $[a, a+h], [a+h, a+2h], \dots, [b-h, b]$, στο καθένα απ' τα οποία θα ελέγχεται αν υπάρχει ρίζα. Σ' αυτή την περίπτωση, θα χρησιμοποιείται ο αλγόριθμος 3.6 για την εύρεσή της. Η εξίσωση θα δηλώνεται με την εντολή `#define`.

Αλγόριθμος main()

1. **Διαβάζουμε** τα όρια του διαστήματος των ριζών a, b και το βήμα h .
2. **Για** το κάθε υποδιάστημα $[a, a+h], [a+h, a+2h], \dots, [b-h, b]$

Αν υπάρχει ρίζα στο υποδιάστημα **τότε**

Δίνουμε αρχική τιμή στο x και στο `oldx` τα άκρα του υποδιαστήματος

Εμφανίζουμε την τιμή του x και του $f(x)$

Για Όσο $(|x - oldx| > 10^{-15})$

Αποθηκεύουμε το x στο `oldx`

Υπολογίζουμε το νέο x σύμφωνα με τη μέθοδο Newton-

$$\text{Raphson } x = x - \frac{f(x)}{f'(x)}$$

Εμφανίζουμε την τιμή του x και του $f(x)$

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 3.9

Πρόβλημα

- Δίνεται το Πολυώνυμο $P(x) = p_0x^n + p_1x^{n-1} + \dots + p_{n-1}x + p_n$. Να γίνει πρόγραμμα C, το οποίο να υπολογίζει **όλες** τις ρίζες του Πολυωνύμου που περιέχονται στο διάστημα $[a, b]$ με τη βοήθεια της μεθόδου των **Newton-Raphson**. Το διάστημα $[a, b]$ θα χωρίζεται με το βήμα h στα υπο-διαστήματα $[a, a+h], [a+h, a+2h], \dots, [b-h, b]$, στο καθένα απ' τα οποία θα ελέγχεται αν υπάρχει ρίζα. Σ' αυτή την περίπτωση, θα χρησιμοποιείται ο αλγόριθμος 3.6 για την εύρεσή της. Για τον υπολογισμό της Τιμής του Πολυωνύμου και της τιμής της Παραγώγου του Πολυωνύμου (οπουδήποτε στον αλγόριθμο εμφανίζεται το $P(x)$ ή το $P'(x)$) θα χρησιμοποιηθεί η συνάρτηση Horner της Εργαστηριακής Άσκησης 3.4.

Αλγόριθμος main()

1. **Διαβάζουμε** το Βαθμό του Πολυωνύμου n .
2. **Διαβάζουμε** τους συντελεστές p_0, p_1, \dots, p_n του Πολυωνύμου $P(x)$ στον **πίνακα** p .
3. **Εμφανίζουμε** τους συντελεστές του Πολυωνύμου p_0, p_1, \dots, p_n .
4. **Διαβάζουμε** τα όρια του διαστήματος των ριζών a, b και το βήμα h .
5. **Για** το κάθε υποδιάστημα $[a, a+h], [a+h, a+2h], \dots, [b-h, b]$

Αν υπάρχει ρίζα στο υποδιάστημα **τότε**

Δίνουμε αρχική τιμή στο x και στο $oldx$ τα άκρα του υποδιαστήματος

Εμφανίζουμε την τιμή του x και του $P(x)$

Για Όσο $(|x - oldx| > 10^{-15})$

Αποθηκεύουμε το x στο $oldx$

Υπολογίζουμε το νέο x σύμφωνα με τη μέθοδο Newton-

$$\text{Raphson } x = x - \frac{P(x)}{P'(x)}$$

Εμφανίζουμε την τιμή του x και του $P(x)$